

der for mig er mere overbevisende endnu er, at den Del af Apparatet, denne Maaler, er jo allerede nu gjennem en Række af Aar brugt i andre Lande. Var den i den Grad upaalidelig, som den er bleven beskyldt for at være her, kan jeg ikke tænke mig, at man vedblivende skulde benytte den der til at udmaale en saa bethdelig Statskat, som Brændevinsafgiften er i disse Lande, langt bethdeligere, end den er hos os. Saa Meget er dog ganske klart, at i samme Forhold som Afgiften er høi af hver Pot produceret Brændevin, i samme Grad stiger Opfordringen til at omgaa Maaleren. Hos os vil jo Beskatningen blive den laveste omtrent, som kjendes i Europa. I de Lande, hvor Maaleren bruges, er Beskatningen, om ikke den høieste, der er kjendt, saa dog flere Gange høiere end hos os. Naar man der stoler paa Maaleren, forekommer det mig, at man saa meget bedre maa kunne stole paa den her. Maaleren bruges i Rusland, Italien, i Sverig siden 1ste Januar 1883, og i Rumænien; om den bruges andre Steder i mindre Lande, ser jeg mig ikke i Stand til at kunne sige. Det er for mig en større Garanti endnu for, at Maaleren maa være brugbar, end den stadige Jagttagelse af Maaleren, som har fundet Sted fra Toldvæsenets Side lige siden 1871 eller 1872, da den første Gang var Tale om at bruge den her. Det ærede Medlem fra 11te Kredts (Th. Nielsen) feiler ikke i, at jeg var blandt de Vandsthingsmedlemmer, der i 1871—72, eller naar det nu var, havde meget lidt Tillid til dette Maaleapparats Paalidelighed. Men min Mening om Apparatet har stiftet Efterhaanden som Apparatet har staaet sin Prøve ved Undersøgelser fra Toldvæsenets Side og har staaet sin Prøve som virkelig udmaalende Skatten i andre Lande, i samme Forhold har selvfølgelig min Mistillid maattet forandre sig til Tillid. Det andet Argument mod at gaa over til Produktbeskatning, nemlig at Beskatningsmaaden gjennem Karum er en fortræffelig Spore til at drive Produktionen til størst Fuldkomneste, er ogsaa et ældre Argument; men jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke lægge en saa stor Vægt derpaa, som den ærede Taler har gjort. Jeg ser ikke rettere, end at der i og for sig maa være Opfordring nok for Fabrikterne i Tider som disse til at drive deres Fabrikation paa den fuldkomneste Maade for at kunne konkurrere, for at kunne staa sig, være med i den meget stærke Konfurrence, der for Tiden er tilstede, og jeg kan derfor ikke indse, at der behøves en yderligere Spore dertil. Og vil man gjøre den Slutning, at det er et Nationaltab,

naar der ikke indvindes det mest Mulige af Karummet, vil jeg dertil sige, at det for mig dog staaer i alt Fald som noget Uvist. Det forekommer mig ogsaa, og det maa være ret sandsynligt, at det Meststof, som ikke ved Behandlingen forvandles til Sprit, maa dog blive tilstede, det kan dog ikke ganske forsvinde; men bliver det tilstede i Affaldet, er det ikke tabt. Kan det lønne sig at fodre Kornet op, som det er, kan det ikke være forbundet med noget stort Tab, om en Del af Meststoffet i Kornet, der bruges til Brændevinsbrænding, ikke bliver forvandelt til Sprit, naar det kun overhovedet bliver tilstede. Det forekommer mig i alt Fald at være ret sandsynligt, at det ikke kan forsvinde, og man er altsaa ikke berettiget til at notere det som et Nationaltab. I ethvert Fald kan ogsaa den Betragtning gjøres gjældende om Karumsbeskatningen, at den frembringer et Nationaltab ved at opfordre til at bruge bedre og kostbarere Materiale til Spiritus-tilvirkningen, end der behøves, blot for at spare i Beskatningen. Jeg er for lidet Teknisk paa det Omraade til overhovedet at kunne optage Debatten med det ærede Medlem; men jeg har rigtignok det Indtryk, at Dommen om, hvilken af de to Beskatningsmaader der er at foretrække, i Virkeligheden allerede er fældet for lang Tid siden, at den store Flersid er enig om, at Produktbeskatningen er at foretrække. Det, der hidtil hos os har holdt igjen, saa at man ikke er kommen til Produktbeskatningen, er jo for det Første, at man mistvibede om Maalerens Paalidelighed, og dernæst, at man ikke kunde enes om Beskatningens Størrelse i Forbindelse med det Vederlag for den høiere Beskatning, der skulde gives paa anden Maade. Saaledes som Sagen nu foreligger, dreier det sig jo simpelthen kun om at forandre den ene Beskatningsmaade til den anden. Spørgsmaalet er nu indskrænket til dette alene, og den Dom, der nu bliver at fælde, vil altsaa være, om man overhovedet skal foretrække Karumsbeskatning eller ikke. Efter min Mening er Dommen allerede for de Flestes Bedkommende fældet, og det syntes jo ogsaa, at det ærede Medlem fra 2den Kredts (Tvede) var tilbøielig til at se Sagen paa samme Maade. — Billighedshensyn til de mindre Brænderier og til Gjærfabrikterne ere jo ogsaa bragte frem ved Behandlingen af denne Sag. Hvad de mindre Brænderier angaar, skal jeg ikke være i Stand til at sige med Bestemthed, om dette Lovforslag vil fremkalde et større Tal af mindre Brænderier, men jeg holder mig ganske simpelt til, at den gamle Beskatningsmaade har viist, at de mindre Brænde-